CE AM VĂZUT LA ST. MORITZ

de LT. GH. EPURAN

PE ARIPI DE VANT, prin vâltori de furtună albă, vine svon olimpic. Pe rotundul globului pământesc sportivii iernii se pregătesc pentru a V-a ediție a jocurilor care mai sunt încă un vis, un țel de amator pasionat. Sub simbolul încercuit al înfrățirii celor cinci continente se vor întâlni mâine la St. Moritz în încleștarea luptei ce le va aduce satisfacția laurilor, numai aceea a unei [illegible]; sub soarele strălucitor al Engadinului, ei își vor vedea împlinirea năzuințelor. Aici vor avea, însă, și deziluzia, căci „Olimpiada fatalierilor" va fi, în unele privinți, departe de visul lor, fiindcă va fi și mai departe de țelul ei.

Dar, tot aici, ochiul va avea încântarea perfecțiunii technice. Campionii vor fi și azi tot cei mai buni, iar mâine pilde de pregătire, de dârzenie în luptă.

Vor fi amintiri plăcute dela a 5-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă.

IN PRIMA DIMINEAȚA la St. Moritz nu ne-a zâmbit soarele. Era ascuns după norii ce adăugaseră în tăcerea nopții încă un strat de puf peste metrul zăpezii din ajun. Ne-am pus skiurile și-am pornit...

Chiar din fața hotelului am găsit urmele celor mai vrednici, urmele celor cari, prieteni cu zorile, ne-o luaseră înainte. Cine or fi?

De după un nămete, ne răspunde la întrebare două fesuri albastre cu moțuri de măscărici. Ochii se fac mai mari și pe retinele avide imaginile în halate albastre ale primilor „olimpici" se contureaza precis. O cruce albastră pe dreptunghiul alb depe braț e al doilea răspuns: sunt finlandezii. Sunt răsfățații copii ai Nordului, prietenii goanei pe întinsul kilometrilor de nea sau de sgură.

Și am stat locului spre a-i vedea mai bine. Spre a le citi în mișcări secretul lor.

Liniștiți în lunecări lungi, feline, împingând în bețele ce ni se par prea înalte, trec par'că plutind prin fața ochilor noștri, ce, peste câteva zile, îi vor recunoaște printre primii învingători. **HASU** și **HUHTALA** vor aduce doar Finlandei primele medalii la combinata nordică.

Ne continuăm drumul pe skiurile ce par'că nu mai sunt ale noastre. Dârele paralele ne poartă spre marginea pădurii. Nu pătrundem bine în ea și un nou aspect ne țintuește locului.

Nălucile albe

albul nopții, țâșnesc în vârtejul

OREILLER

coborîrii năluci. Unul după altul, în costume albe ce deabia îi deosebesc de zăpadă fondiștii suedezi (îi trădează crucea galbenă de pe dreptunghiul albastru al brațului) fac ultimele pregătiri preolimpice. Nu-i cunoaștem încă, dar, peste câteva zile, MARTIN LUNDSTROEM OESTENSON, NILS și GUNAR ERIKSSON vor sui podiumul victoriei, fiindcă pe 18 km. nimeni nu se va puteta intercala printre ei.

Mai târziu li se va adăuga NILS TAEPP, NILS KARLSSON și HARALD ERIKSSON și Suedia va reuși astfel excepționala performanță de a câștiga toate probele olimpice de fond. Și, pe bună dreptate, se va întreba toată lumea:

Care este secretul?

NE-AM LUPTAT ȘI NOI cu întrebarea aceasta și, trebuie să recunoaștem, — contrar așteptărilor — răspunsul nu are nimic senzațional.

Fondului pe ski i se acordă în țările nordice o deosebită importanță. E de mirare? Nu! Fiindcă fondul este doar latura practică a skiului. El nu este un scop, ci un mijloc. Un mijloc practic pentru deplasarea pe imensitățile albe ale Nordului, un mijloc de educație fizică, un mijloc de educație integrală a cetățeanului.

Și aceste afirmații nu sunt cu nimic exagerate, căci mișcările fizice limitate într'o cursă de coborîre găsesc în fond o complexitate ce îi mărește cu mult valoarea educativă. De aceea, un **OREILLER** cu ai lui 70 Km. la oră, nu a fost zeul olimpic al skiului, ci **MORA NISE**, maratonistul zăpezii, omul care, parcurgând 50 km. în 3 ore 47 de minute, a uimit o lume întreagă. Cununa sa de învingător a fost aceeași cu a [illegible] OREILLER [illegible] fotografii și reporterii cinematografici în goană după... frumuseți.

Dar totuși, câtă deosebire! **OREILLER** s'a luptat cu viteza aproape 4 minute, **ANN BARBARA SCOTT** a făcut grații și și-a arătat picioarele timp de 5 minute unui juriu de 9 bătrâni în șoșoni ce poate nu au stat niciodată pe patine. In acelaș timp **NILS KARLSSON** a luptat îndârjit cu kilometrii. Aproape patru ore a coborît vertiginos, a urcat sprinten sau a lunecat întins pe șesurile ce i-au adus victoria.

Cununa ce i-a dat-o juriul a fost — e drept — aceeași cu a celorlalți, dar numai pentru cei 20.000 spectatori ce s'au înghesuit în tribunele stadionului de ghiață să vadă exhibițiile a 30 de tinere domnișoare, căci pentru cei 200 de pasionați ce l-au urmărit pe zeul skiului pe potecile întortochiate ale pădurii, pentru cei de departe cari văd în sport nu numai spectacol, ci mijloc de educație, coroana lui **MORA NISE** a fost adevărata coroană a învingătorului olimpic.

Noutăți

SECRETUL desăvârșitei victorii nordice în fondul olimpic nu mai este, deci, un secret. Din această importanță deosebită ce se acordă curselor lungi, am mai putut desprinde, însă, amănunte, cari, pentru noi cei cari începem doar să ne gândim serios la această disciplină, apar ca noutăți de ordin organizatoric și tehnic.

Intr'adevăr, din lunga practică a fugii pe ski, din preocuparea zilnică de a atinge perfecțiunea, nordicii au scos învățăminte cari astăzi le permit să domine cu autoritate skiul mondial. Incepând cu pregătirea fizică a concurenților — antrenament, alimentare — și terminând cu costumul și accesoriile materiale, — totul este studiat, totul este practic.

Bețe înalte, skiuri ușoare

PE NOI, temători a adopta dintr'o dată lucrurile noui găsite totuși bune ne-a impresionat în primul rând înălțimea bețelor cu cari alergau skiorii nordici. Astfel, în timp ce ale noastre depășeau cu puțin înălțimea șoldurilor, ale lor erau până la umăr. Ele le permiteau, deci, să alerge în picioare, la fiecare pas să prelungească alunecarea din fandare printr'o împingere a șoldului spre înainte și un elan în plus din împingerea de durată mai mare a brațului.

Bețelor lungi, le corespundeau două skiuri foarte ușoare și fără lungimea exagerată ce era la modă acum câțiva ani.

Lemnul de hickory, întrebuințat singur sau cu talpă pentru un ski din placaj, nu mai era acum prezent decât cu două înguste fâșii ce întăresc marginile tălpei (canturi).

O legătură sistem „Olimpia" de duraluminiu, ce nu prindea însă decât vârful bocancilor pe primii 2 centimetri, permitea îndoirea totală a piciorului (chiar îngenunchierea).

In completare, un costum ușor de pânză impermeabilă — cu pantaloni golf la suedezi și norvegieni — și o pereche de ghete din box necăptușite și cu talpă dublă subțire ce înlocuia bocancii permitea alergătorilor să se miște cu o lejeritate completă.

In concluzie, grija esențială în ce privește materialul și echipamentul era ușurința. Și să se adăuga...

Tehnica...

FOARTE ASEMANATOARE dela un concurent la altul. Am putea spune că se caracteriza prin grija de a luneca cât mai mult și de a se folosi bețele în cât mai mare măsură. Astfel, atât pe plat, cât și în urcuș, mersul normal — în doi timpi — era cel preferat, pentru ca pe pantă coborîndă să se caute numai de a se face elan din bețe cât mai des.

Schimbarea felului de mers se făcea des, fiindcă pârtia era atât [illegible] distanța de 1 km. de teren plat de urcuș sau coborîre.

Ca încheiere, trebue să remarcăm excepționala pregătire atletică a tuturor alergătorilor. Niciunul din cei pe care i-am văzut în cursele olimpice nu era doar un sportiv de iarnă. Ei aveaau antrenamentul de vară făcut cu respectarea tuturor legilor atletice. Iar prezența lui **GUNDER HAGG**, cel care și astăzi mai deține 7 recorduri mondiale la alergările de semi-fond și fond, ca antrenor al lotului olimpic suedez nu ne-a surprins. Poate doar a servit în a explica complet marele succes al skiorilor nordici în această grandioasă măsurare de forțe. A lămurit poate ultimul semn de întrebare și a convins pe toți că la baza marilor victorii nu stau secrete ci muncă intensă de fiecare zi, pregătire.

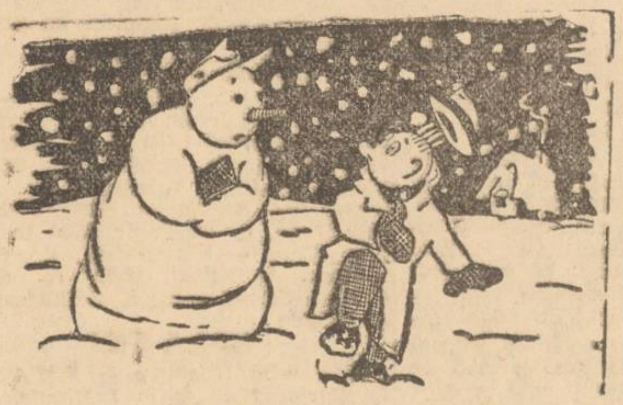

„Nu vă supărați, n'aveți cumva un stilou să-mi împrumutați? N'am cu ce completa buletinul „PRONOSPORT"?!?!

Cronica turistică

DELA ȘCOALA DE CADRE

de I. SALTER

AM MAI ANUNȚAT intr'unul din numerele ziarului nostru, organizarea de către Oficiul Național de Turism și Federația Română de Turism și Alpinism, a unui ciclu de conferințe, având drept scop în prim rând, formarea de noui cadre, de astădată, din rândurile muncitorilor, studenților și elevilor.

Mărturisesc că, după o pregătire meticuloasă și bine pusă la punct, am pornit la drum cu tot entuziasmul, dar cu o oarecare îndoială în ceeace privește răspunsul prin prezență al acelora pentru care s'au făcut atâtea pregătiri. Gândeam că, în epoca premergătoare practicării turismului, unul din elementele promovatoare și anume conferințele, nu vor fi atât de apreciate după cum sunt de căutate eșirile pe teren — excursiile propriu zise. Recunosc că m'am înșelat. Azi am credința că sala destinată pentru scopul urmărit, începe să devină neîncăpătoare.

Inaugurarea ciclului a avut loc în București str. Lipscani nr. 16 (Sala BNR) Joi 5 crt. orele 18 în prezența Directorului ONT, d. dr. Fr. Schullman, a reprezentantului CGM, tov. Tempea și a întregului comitet federal, în frunte cu președintele lui d. avocat N. Dimitriu. A conferențiat despre „România țară de turism" d. G. Rădulescu din ONT. — La interval de o săptămână, ciclul se va ține cu regularitate în fiecare Joi până în ziua de 8 Aprilie a. c. — data închiderii ciclului — a avut loc conferința cu subiectul „Istoricul turismului din munte și al alpinismului în România" subiect tratat de semnatarul acestor rânduri iar Joi 19 crt., d. dr. V. Pușcariu a vorbit despre „Munții Românei". — Conferințele au fost urmate de filme și expuneri de dispozitive.

După conferința inaugurală, în aceleа care au urmat, ONT a fost reprezentat prin Inspectorul General d. D. GALIN, d. TH. MELCESCU, șeful Serv. Circulației turistice, ș. a.

Numărul mare al acelora care iau parte la aceste conferințe umplu sufletele de bucurie ale organizatorilor nu atât pentru faptul că văd sala plină, cât mai ales gândind că viitoarele cadre — conducători de mâine ai excursiilor colective, proveniți de astădată dintre acei cari erau ținuți departe de binefacerile drumeției — vor fi bine instruiți și ca o urmare firească, toți participanții din colectivele conduse de aceștia în viitor, se vor bucura din plin, de ceeace-ți dă turismul.

După terminarea cursului, partea teoretică, dacă vor urma și câteva eșiri pe teren, unde să se aplice practicul, însoțite de predarea unor cunoștințe elementare de topografie și câteva aplicațiuni de alpinism, scopul urmărit de ONT și FRFA va fi în întregime atins.

DISCIPLINAREA FOOT-BALLULUI ȘI FOOT-BALLIȘTILOR PRINTR'O INTERPRETARE NOUĂ A REGULAMENTULUI

Penalty și pentru infracțiuni în afara careului

de AUREL NEAGU

CONTINUAM astăzi prin a prezenta cititorilor noștri, noi interpretări din footballul sovietic, mai ales o seamă de sancțiuni pentru unele fapte evident moralizatoare în acest sport. Ceea ce va constitui surpriza pentru cititorii noștri va fi desigur pedeapsa cu penalty a greșelilor constând în lovirea adversarilor, chiar în afara careului de 16,80 m. din fața porții.

ESTE FOARTE INTERESANT de constatat, că luarea acestor măsuri de către forul sovietic, înseamnă concluziile logice după desfășurări [illegible] și prin aceste remedieri, football-ul sovietic a progresat enorm.

In football se joacă mingea, nu jucătorul

PRINCIPIUL ACESTA nu este nou pentru nimeni, nicio dată însă nu a fost interpretat just la noi. Dimpotrivă. S'ar putea chiar spune că de cele mai multe ori el se inversează în sensul că atunci când este probabil un duel, jucătorii se urmăresc între ei mai mult decât mingea și în special dacă unul din el se pare că va ajunge cu un pas mai înainte. Unii jucători execută gestul acesta din urmă cu o oarecare specialitate, alții în mod primar, de unde faultul ordinar, piedica sau îmbrâncirea.

Este aceasta oglinda fidelă a celor mai multe faze din football „Regulamentul de football — spune Latișev — arbitru sovietic de football, permite îmbrânciri cu pieptul sau cu umărul, cu mâna strâns legată de corp, numai în cazul când acestea intervin în lupta directă pentru minge".

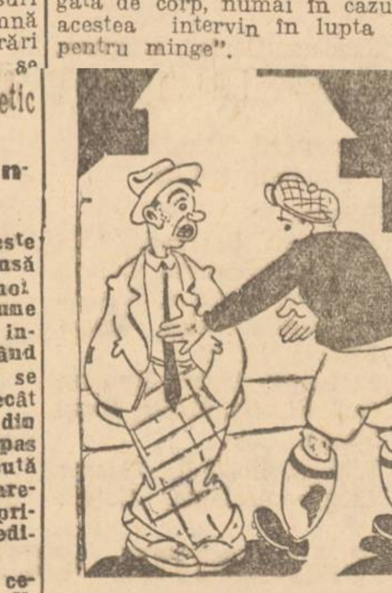

Curios, dar în fond logică absolută

SE POATE însă întâmpla cazuri când un jucător poate împiedica pe adversarul său să intre în posesia mingei fără ca totuși să-l faulteze. Cel mai frecvent este cazul când un jucător la marginea terenului, la tușă, acoperă mingea cu corpul său, împiedicând astfel orice intervenție la minge. In acest fel de împrejurări este permis jucătorului lezat de a îmbrânci pe celălalt jucător refractar regulamentului fără ca el să cadă în culpă. Prin urmare se dă loc unei dispute între jucători, arbitrul fiind numai spectator și intervenind în acest duel numai dacă unul din acești doi combatanți exagerează în acțiune. Iată cum se dă astfel și posibilitatea evidențierii calităților atletice, fiindcă footballul este și rămâne un joc bărbătesc.

In acest caz, perfect just

EXISTA LA FUNDAȘI un sistem total în contradicție cu litera regulamentului, ca atunci când o minge rezultată dintr'un pas greșit se îndreaptă spre portar, ei să oprească pe atacantul advers cu pieptul făcând o veritabilă obstrucție, în loc să se ducă la minge și să o joace. Deci de două ori în greșală. In acest mod este o protejare a portarilor, fără ca să mai existe pericol. Ori, lucrul acesta fiind oprit de regulament dar tolerat de arbitrii jocului, de public și recunoscut ca un obiceiu al footballului de către jucători, antrenori și oficiali. Pedeapsa prevăzută în regulament este foarte clară și precisă: Penalty, chiar dacă această infracțiune se produce în afara careului de 16,80 m.

Penalty indiferent de locul unde se găsește mingea

ACEASTA ESTE inovația principală și ea are darul să potolească orice porniri exagerate ale jucătorilor neconform cu regulamentul. Să presupunem că la o lovitură de corner în momentul în care mingea este în aer și portarul sare să o prindă, un atacant împinge portarul, îl jenează, îl apucă de picior, sau de tricou și chiloți. Așa cum se aplică la noi regulamentul, se acordă o lovitură liberă. Conform regulilor noi în footballul sovietic, jucătorul în culpă este penalizat cu o lovitură de 11 metri. Deci indiferent de faptul că infracțiunea a fost produsă în careul celălalt, echipa primește un penalty în careul său. Dece să nu recunoaștem că măsura este foarte justă și moralizatoare.

Să adoptăm măsurile

MAI ALES pentru footballul nostru aceste măsuri ar avea un efect salutar. Nu sunt exagerate, sunt în lumina regulamentelor și a logicei, având darul să imprime footballului nostru, caracterul sănătos, atmosfera senină ar coborî în arena și tribune, dar pentru aceasta tot arbitrii ar trebui să aibă rolul cel mare. In acest caz, puterea de discernământ asupra situațiilor de această manieră, ar comporta și o mai mare concentrare.

PREMII IN VALOARE DE 143.562.370... LIRE

ROMA. — La ultimul concurs de pronosticuri valoarea totală a buletinelor s'a ridicat la 143.562.370 lire. 74 buletine care au indicat 12 rezultate au câștigat câte 970.019 lire, iar altor 1.072 buletine cu 11 câștigători le-a revenit 42.174 lire.

O PROBLEMĂ MĂRUNTĂ, DAR CU EFECTE MARI: DELEGAȚII FEDERALI

LA MATCHUL „CFRB"—„Oțelul", disputat Dumineca trecută la Reșița și la care am asistat, s'a remarcat în mod special atitudinea, pe teren, a delegatului federal d. Roșu și a unui conducător reșițan, d. Tundrea. Cei doi sportivi au avut intervenții cu totul deplasate, care au depășit atribuțiile și au trecut în domeniul nesportivității.

PRIMUL, d. Roșu, a intervenit pe lângă arbitru să revină asupra unei decizii și să anuleze un goal perfect valabil, — secundul a avut o atitudine complect ireverențioasă față de acelaș arbitru și în legătură cu aceeași decizie.

Arbitrul a consemnat în cadrul unui raport special, toate aceste incidente, inclusiv intervenția delegatului federal pe lângă conducerea clubului reșițan de a face contestație, raport înaintat federației. In baza acestui raport, federația a pronunțat sancțiunile cuvenite: d. Roșu a fost radiat de pe lista delegaților federali, iar d. Tundrea a fost avertizat.

Faptele petrecute la Reșița cu prilejul jocului amintit, independent de sancțiunile pe care le-au provocat în mod normal, deschid o dublă problemă în footballul nostru: aceia a delegaților gederali și a conducătorilor de club.

*

NU SPUNEM că pretutindeni delegații federali sunt la fel ca d. Roșu, dar în majoritatea cazurilor, acești oficiali FRFA nu corespund misiunii care li se încredințează. Mai precis, nu știu să se situeze deasupra poziției de localnic și, în consecință, sunt mult prea subiectivi și se lasă angrenați de atitudinea părtinitoare a asistenței, care — în mod firesc — ține cu echipa gazdă. Dar în timp ce publicului nu i se poate pretinde să nu țină cu echipa locală, ci — cel mult — să păstreze o atitudne decentă față de oaspeți (echipa vizitatoare și arbitru), în schimb, delegatul federal este obligat, prin calitatea sa oficială, să fie obiectiv, să păstreze tot timpul o ținută de imparțialitate ireproșabilă. Deci, un delegat federal — dacă intervine în cursul unui joc — neapărat trebue să fie o persoană care urmărește numai și numai asigurarea unor condițiuni normale de joc, calmarea spiritelor și protejarea arbitrului și a regulilor sportivității. Nu așa cum a făcut d. Roșu, când a cerut socoteală arbitrului Gorcea, de a acorda un goal care — după d-sa — nu era, dar care — pentru toți cei obiectivi — era perfect valabil.

DESIGUR că, deocamdată, federația nu are o soluție potrivită pentru curmarea acestui rău. Și pentrucă nu poate recurge la soluția delegaților federali neutri (adică din alte orașe) — soluție care, după noi, ar rezolva foarte bine problema — din cauza dificultăților de ordin material (ar însemna o nouă sarcină pentru grupări), forul nostru de specialitate — hotărît să remedieze lacunele acolo unde se remarcă — aplică sancțiuni severe.

Cazul d-lui Roșu este semnificativ pentru ceeace urmărește federația: delegatul federal să se păstreze în limitele calității oficiale pe care i-o acordă federația să adopte o atitudine corectă și pentru public să fie un exemplu de sportivitate, nu un element instigator. Alături de conducătorii de club, delegații federali are și un rol educator pe lângă sarcina complectării a unui raport trimis de FRFA. Educator al publicului, îndrumător al tineretului pe linia sportivității și a menținerii unei atmosfere potrivite arenelor de sport.

In modul acesta vor putea contribui delegații federali la opera de refacere și reorganizare pe bazele democrației populare, a foot-ballului românesc. Numai astfel pot corespunde și pot fi menținuți în marea familie foot-ball-istică.

Altfel, cazul d-lui Roșu se va repeta.

(g. p.)

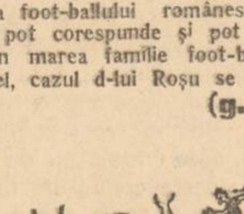

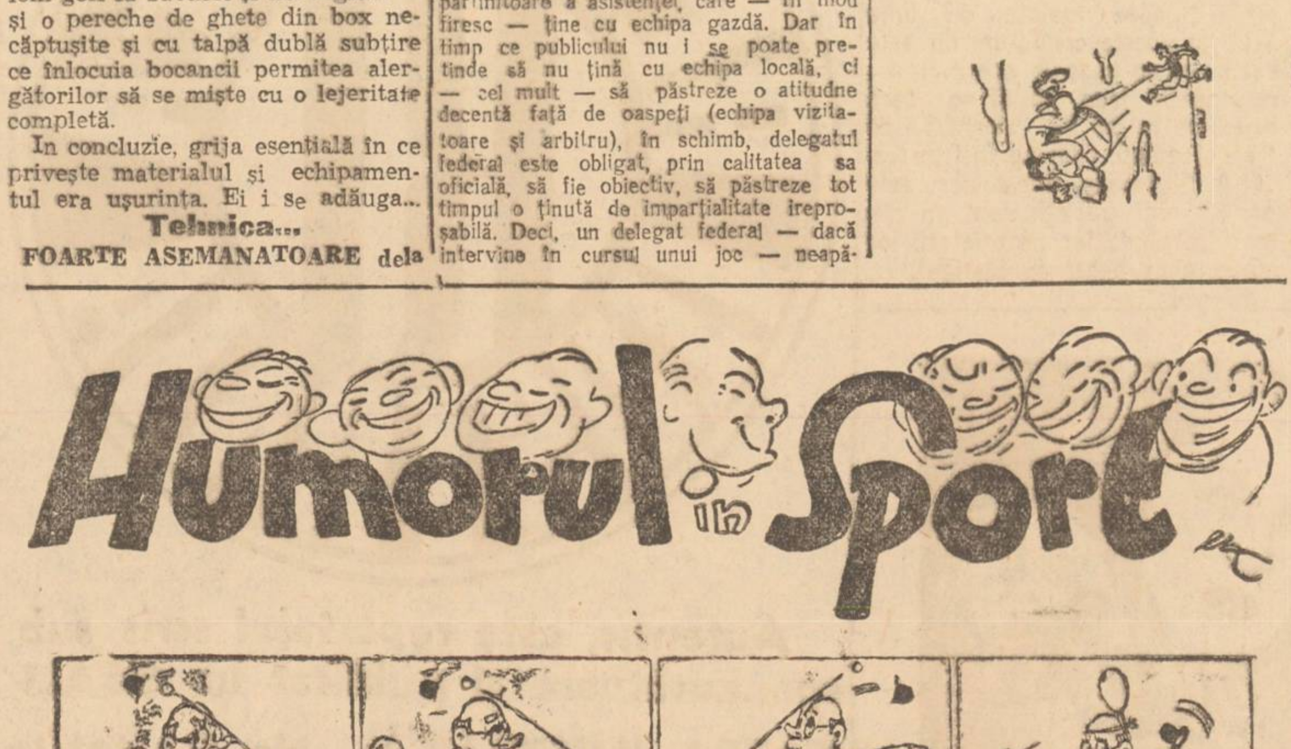

O metodă care nu dă greș... adică... ce'nseamnă să ai rutină...?

«Crossul celor 6 națiuni» nu trezește entuziasmul...

LONDRA. — Jacke Holden, H. Olney, D. Haw, W. Herbert și H. Chivers, internaționalii englezi de cross, cari se pregătesc pentru Jocurile Olimpice de vară, nu manifestă un prea mare entuziasm față de „Crossul celor șase națiuni" din acest an, probă la care se pare că nu vor participa.

In fața acestei situații, English Cross-country Union a protestat oficial pe lângă A.A.A., ceeace nu va schimba, probabil, situația.

COLȚUL TEHNIC

CORPUL ARBITRILOR DE SCRIMĂ

DESVOLTAREA tot mai accentuată pe care o ia scrima, ca sport de massă, readuce în actualitate problema arbitrilor. Până acum judecarea asalturilor se făcea de către un juriu improvizat, adică luându-se la întâmplare 4 trăgători sau cunoscători în ale scrimei cari de cele mai multe ori nu corespundeau de fel misiunilor lor. Astfel rezultatul concursului era denaturat iar enervarea trăgătorilor transforma proba într'un spectacol penibil.

PENTRU A REMEDIA această stare de lucru Federația Română de Scrimă își propune să purceadă la organizarea unui corp de arbitri calificați.

METODA ar fi următoarea:

1. **IN CLUBURILE** unde se practică scrima se va găsi un regulament al Federației de Scrimă care va fi citit pe rând de către toți membrii clubului. Concomitent cu aceasta se va aplica în toate asalturile litera regulamentului, unul din trăgători observând asaltul și apreciind de partea cui este lovitura.
2. **DUPĂ PREALABILA** cunoaștere a regulamentului cei desemnați a fi arbitrii vor fi convocați la o primă ședință teoretică pentru a se discuta și pune la punct divergențele de păreri cari ar exista asupra diferitelor puncte din regulament.
3. **SE VOR CONVOCA** o serie de ședințe practice la cari se vor face salturi de către trăgători tari și la care viitorii arbitrii vor avea să dea un examen vizual, adică dacă văd lovitura așa cum este dată în realitate.
4. **IN CADRUL** acestor probe vor da examen și viitorii președinți de juriu, cari vor judeca asalturile executate tot de trăgătorii din prima serie cu fraze de arme dinainte cunoscute privind toate cazurile speciale ce s'ar putea ivi în cadrul regulamentului.

DUPĂ CONSUMAREA acestor probe F.R.S. va avea să se pronunțe cine este sau nu apt a fi președinte de juriu sau arbitru. Ținta la care trebue să tindem este **UNIFICAREA** felului de a judeca și a vedea lovitura, firește numai în sensul regulamentului F.R.S. Numai astfel trăgătorii își vor putea face jocul nestingheriți fără teamă că arbitrul de azi să judece exact invers ca cel de eri. Ei vor fi încrezători în juriu și-și vor putea consuma energia numai pentru luptă abținându-se dela manifestări cari nu au nimic comun cu noțiunea de sport.